

at for saa vidt Talen er om de Folk, hvis Sædskifte før Krigen ikke har været anlagt paa Dyrkning af Vintersæd, og som derfor ikke har leveret noget Brødkorn, men at deres Høst har afstaaet et tilsvarende Kvantum Byg, f. Eks. solgt det, hvilket, da vi har Udførselsforbud, vil sige, at det er anvendt her i Landet, maatte de komme ind under den samme Bestemmelse. (Martin Hansen: Nej!) Jeg hører et æret Medlem sige Nej, men jeg tror, at dette Nej beror paa et fuldstændigt Fejlsyn og en Mangel paa Forstaaelse af hele dette Forhold. Tanken dermed maa være, at disse Folk har opnaaet en Fordel ved at kunne sælge deres Byg i den frie Handel, og at de skal afstaa en Del af denne Fordel. Den Tanke vil jeg fuldstændig bøje mig for og erkende dens Rigtighed, men saa maa man indskrænke den Ydelse, der skal præsteres, til Forskellen mellem det, de vilde have faaet for Varen ved Aflevering til henholdsvis 22 Kr. og 21 Kr. 75 Øre og den opnaaede Pris. For saa vidt man vil erkende dette og indskrænke det dertil, skal jeg intet have at indvende derimod.

Der er i § 2 gjort nogle Undtagelsesbestemmelser, som jeg vil dvæle et Øjeblik ved. Jeg tror, at disse Undtagelsesbestemmelser er af saadan Karakter, at de reelt betyder lidt eller slet intet. Disse Undtagelsesbestemmelser kunde ikke være formede paa den Maade, de er formede, hvis de Folk, der havde udformet dem, havde et nøjere praktisk Kendskab til disse Forhold. De, der har anvendt over 25 pCt. af deres Areal til Dyrkning af Sukkerroer, som de har leveret til Fabrikation af Sukker her i Landet, skal have et Fradrag for den Del, der overstiger disse 25 pCt. Jeg skal tage et Eksempel: En Mand ejer 40 Tdr. Land og har dyrket 10 Tdr. med Sukkerroer, han faar intet Fradrag, men hvis han dyrker 12 Tdr. med Sukkerroer, vil han faa et Fradrag for $\frac{1}{20}$ af sit samlede Areal; altsaa en tilsvarende Tyvendedel af det Kvantum Korn, som skal afleveres, bliver afkortet. Det betyder reelt ingenting. Et lignende Forhold gælder for dem, der har mere end 25 pCt. af deres Areal liggende som Eng. Denne Eng kan de ikke tage med ind i Bedriften og overhovedet slet ikke medtage, naar de lægger Plan for deres Sædskifte, og der maa derfor fradrages et betydeligt større Beløb, end der er forudsat i dette Lovforslag. Men jeg venter ogsaa efter de — jeg kan gerne sige — forhandlingsvenlige Udtalelser af Ministeren

og de forskellige Medlemmer, der har talt paa de forskellige Partiers Vegne, at alle disse Hensyn vil komme i Betragtning ved den endelige Udformning af Lovforslaget. Nu sagde ganske vist den højtærede Minister, at man kunde fri sig for Leveringspligten ved at betale denne Afgift, og den vilde ikke blive særlig byrdefuld. Derom kan man skønne forskelligt, men i Forhold til andre Skatter, som ydes, f. Eks. i Sammenligning med Ejendomsskylden, kan denne Afgift i nogle Tilfælde blive betydelig. Men den kan falde højst ulige, derom kan der ikke herske Tvivl. For dem, der ejer deres Jord og har købt den før Dyrtiden og maaske besidder deres Ejendom til en forholdsvist billig Pris, og som altsaa ikke har store Midler indestaaende i Ejendommen, vil denne Afgift, for saa vidt de ikke har optaget nye Laan eller nye Forpligtelser, ikke være særlig byrdefuld, de vil nemt kunne overkomme den. Men for Forpagtere f. Eks., der svarer Forpagningsafgift efter Byg i disse Aar, og hvor Afgiften kan være oppe omkring 4—5 Tdr. — det er den nogle Steder —, hvilket er en meget stor Afgift pr. Td. Land, vil den føles som en Byrde. Disse Forpagtere har overhovedet, alt taget i Betragtning, ikke haft særlig Fordel under de Forhold, hvorunder vi har levet i de sidste Par Aar. Nu kan man maaske sige, at naar man har dyrket sin Jord paa anden Maade, f. Eks. med Frø og Sukkerroer, og har haft god Fortjeneste deraf, var det berettiget at afkræve vedkommende et Vederlag. Men nu er Forholdet netop det, at de, der har dyrket Sukkerroer i de sidste to Aar, har været særlig ugunstigt stillede i Sammenligning med andre Landbrugere. For Frødyrkningens Vedkommende gælder noget lignende, navnlig for sidste Aars Vedkommende. Tiden, da Frøet skulde vokse og blomstre og høstes, var en saadan, at Frøet var i meget daarlig Stand og overhovedet var vanskeligt at høste og gav et lille Udbytte og endog mange Steder blev ødelagt. Det er ikke saaledes, at man kan forudsætte, at disse Folk er særlig gunstigt stillede. Derfor henstiller jeg endnu en Gang, at man tager alle fornødne Hensyn, saa at man ikke rammer saa meget i Flæng, som man kommer til, hvis Lovforslaget vedtages i den Form, det nu har.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.